

Posamezna številka:

1 krono.

"TABOR" izhaja vsak dan, razen nedelje in praznikov, ob 18. uri z dnevno naslednjega dne ter stane celoletno 180 K, polletno 90 K, četrtletno 45 K, mesečno 18 K. Izsreči po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Narodno upravo "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREDMISTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pridelje, dno. Telefon št. 24. SHS poštnoekvivalenčni št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne odziva. — Rokopis se ne vrača.

Leto: I.

Maribor, četrtek 11. novembra 1920

Številka: 64.

Sporazum med Italijo in Jugoslavijo nemogoč.

Danes pade odločitev, ali se pogajanja nadaljujejo ali ukinejo.

Zločin.

Maribor, 10. novembra.

Zgodil se je zločin, zločin nad domovino, in zagrešila ga je — seveda — Jugoslov. demokratska stranka. To je kratka vebina letaka, ki so ga v nedeljo izdali in razširjali narodni socialisti.

Mi se gotovo ne nameravamo spuščati v polemike proti vsakemu letaku, ali tega ne moremo prezreti, ker je preznačilen za način nastopanje stranke, ki je zanj odgovorna.

Narodni socialisti radi in pogosto povdarjajo, da je le v njihovih vrstah pravo narodno delo, radi se imenujejo stranko idelistov — vsaj njihov voditelj nosi to besedo vedno na jeziku — toda njihova bojna sredstva so od čistega narodnega idealizma precej oddaljena. Kajti laž in demagogija gotovo niso sredstva za povzdigo naroda in vsestransko izkoriščanje instinktov. Ulice ni pot, ki nas privede v boljšo bodočnost.

Zločin, ki se je baje zgodil, obstoji v tem, da je baje vsled njenega nastopa moral odstopiti dr. Rybar, ki je bil nosilec kandidatne liste nar. soc. stranke za štajersko volilno okrožje, češ, da ga ni priznala kot neodvisnega in nestranskega kandidata. Sicer je samo ob sebi smešno trditi, da je kandidat, ki vodi strankino listo, nestransko; navno je tudi zahtevati, da naj se druge stranke odrečejo volilnemu boju, samo zato, da se omogoči izvolitev ne morda ene osebe, ampak strankarske liste. Vendar je treba pibiti, da je vse, kar trdi citirani letak, prosta laž.

Radi bi vedeli, kdaj je narodno soc. stranka predlagala, naj se smatra

Rybara, za nestranskega kandidata? Saj je vendar „Nova pravda“ sama pred Rybarevim mariborskim shodom v posebni notici povdarila, da Rybar ne kandidira samo kot begunec, ampak da kandidira na narodno-socialističnem programu. In ali je morda Rybar nastopil v Mariboru in Celju kot nestransko? Ali ni o sebi in narodnih socialcih govoril le v prvi osebi, ali ni utemeljeval, zakaj se je pridružil nar. soc. stranki, ali ni napadal drugih strank in njihovih politikov? Če je stal Rybar izven strank, kako je mogel narodno-socialni govornik na dr. Kukovčevem shodu v Celju izjaviti, da bo stranka sklepala, komu se bo dr. Rybar v Beogradu pridružil?

Rybar je kot star politik moral vedeti, da se z vstopom v volilni boj na strankarski listi izpostavlja kritiki, ki se bo nad njim in stranko vršila. On se je take kritike nad drugimi strankami v obili meri poslužil. Sicer pa se mu od demokratske strani ni prav ničesar zgodilo. O kakih „napadih“ vendar ni bilo duha ne sluha.

Zakaj torej ta srd?

Gotovo ne morda radi izgube mandata „za zasedeno ozemlje“. Gospodje, račun je preveč prozoren. Saj ni šlo za to, da se osigura mandat za neodrešeno domovino, ampak za to, da se s pomočjo dr. Rybarjeve popularnosti zbere za stranko kar največ glasov njegovih rojakov. In če se je v tej celi aferi zgodilo kaj nečednega, malo narodnega, potem je to zagrešila ona stranka, ki je hotela begunca dr. Rybara in težko vprašanje begunstva eksploatirati v strankarske svrhe.

Da je šlo narodno soc. stranki le za begunske glasove, dokazuje najbolje

njihov letak, ki označuje Rybarevega naslednika tudi kot begunca, dr. Ravnika, ki je sicer res koroški rojak, ki pa že deset let prostovoljno stalno biva izven Koroške.

Ce se je g. dr. Ravnik odločil kandidirati, potem mu te vrste reklame gotovo ni treba. Treba je je pa stranki, ki želi s te vrste demagogijo doseči to, česar bi sicer ne mogla.

Jugoslovenska demokratska stranka se narodno socialnih obdolžitev gotovo ni ustrašila in gre svojo pot naprej, zavedajoč se, da bodo vsi razsodni krogi pravilno sodili o stranki, ki se poslužuje takih sredstev, kakor narodni socialisti. Zaveda se zlasti tudi prevdurnosti in politične zrelosti rojakov iz zasednega ozemlja, ki bodo gotovo brez ozira na krik in gledališki patos naprednih uskokov znali najti pot, ki vodi do pravega narodnega edinstva in s tem do moči, ki nam bo enkrat priborila nazaj, kar nam je vzela sila in krivica.

Vsi na Martinov večer „Dijaške kuhinje“!

Zunanja in notranja politika.

* Shod demokratske stranke v Slovenski Bistrici. Preteklo nedeljo se je vršil v Slov. Bistrici v hotelu „Beograd“ mnogoštevilno obiskani shod Demokratske stranke, katerega se je udeležilo vse naše uradništvo, obrtništvo, trgovstvo in lepo število okoliških kmetov. Shod je otvoril dr. Pučnik in dal besedo gosp. Rebeku, ključavničarskemu mojstru iz Celja, ki je v svojem govoru raztolmačil pomen volitev za obrtniški

stan. Za njim je govoril g. minister dr. Kukovec, med drugim obširno o uradniškem vprašanju. Njegovemu izvajanju je sledilo splošno odobravanje. Nato je govoril dr. Vl. Sernec zlasti o gospodarskem programu Demokratske stranke. Kakor mariborski, tako je dokazal tudi ta shod, da je napredna in demokratska misel globoko ukoreninjena v vseh slojih našega naroda. Ljudstvo si je na jasnem, da najde samo v močni, čez celo državo razširjeni Dem. stranki pravo zaščitnico in mogočno zagovornico vseh njegovih teženj. Dobro ve, da različne male strančice v parlamentu samo razdirajo, niso pa zmožne, da bi zidale.

* Sodili so in so se obsodili. Zadnja „Straža“ je priobčila strasten napad na tukajšnje sodnik. Očita jim, da so popivali pri Italijanašu Pascolu in da so vsled tega prišli: italijanaš Pascola, Jaunig in Schundner v volilni imenik. Iz izkušenj vemo, da čimbolj ogorčenja polni so klerikalni napadi, tembolj prazni so vzroki. To se je pokazal tudi v tem slučaju. Tudi mi vidimo marsikoga in opazujemo marsikaj, česar iz narodnega stališča ne moremo odobravati. Toda v tem slučaju je popolnoma brezpredmetno, če je bil kdo v „Straži“ napadenih, res gost Pascolov ali ne. Gotovo je da so bili vsi trije zgorej omenjeni v volilnem imeniku vpisani, kakor so bili predlagani. Ko se je dognalo, da Jaunig in Schundner nista volilna opravičenja, se ju je uradnim potom eksklamiralo (izbrisalo). Glede Pascole pa ni bilo nobene reklamacije, tudi ne od klerikalne strani. Se le 5 dni po določenem roku so ga klerikalei skušali eksklamirati; tedaj je bilo seveda že prepozno. Značilno pa je, da je ravno tega Pascola, radi katerega

tudi osebno. Ravno radi tega vprašanja je vedno toliko krika. Sedaj prevladuje geslo: kar je neprijetno, to je osebno. Osebno je končno vse. Ako pišeš o izvajanju kake drame, kako se je domela in izvajala, v tem slučaju pride kritik po konstataciji izvajanja v celoti do posameznih oseb. Po samoopazovanju v gledališču si prišel do zaključka, ta oseba je imela te prednosti, te nedostatke itd. Opazoval si osebo, a ne tvoje znanke in znanke z ulice, ampak dramatične osebe, videl si Sappho in ne igralko N. N., Fauna a ne igralka X. Y.

Opazoval si pač svoje znanke, a ne v njihovem privatnem življenju. Ako bi hotel n. pr. po sklepih, ki si si ga napravil iz privatnega življenja umetnika, opravičevati svojo kritiko, v tem slučaju bi bila tvoja kritika nestvarna in zato krivična. Privatnega življenja pri kritiku ne sme eksistirati. On gleda in opazuje dotične osebe na odrovih deskah in zanj obstojajo le kot take.

V tem slučaju lahko govorimo o osebnosti, a le v tem slučaju, kajti druge vrste ne obstoja. In ako nekateri kljub temu še ostanejo pri tej trditvi, potem je ta njihova „osebnost“ le podtikanje kritiki, ki v resnici ni. Po mnenju tistih bi moral torej pisati kritike človek, ki ne pozna nobenega izmed izvajajočih.

L. Jadranov:

Razmerje kritika napram igralcu.

To razmerje je pereče vprašanje, ki je in bo vedno aktualno, lahko ga mirno primerjamo razmerju med psom in mačko. Na eni strani kritik s svojo hvalo in z izrazom zadovoljstva, kadar mu je bila stvar (drama, opera, opereta) po goodu, hvali scenerijo, poedincevo zmožnost, na drugi zopet trga, trga, da se vse praši. Igralec pa se čuti v zadnjem slučaju primoran braniti svojo osebno čast na vse mogoče načine, bodisi ustmeno ali pismeno, privatno ali javno po časopisju. Podobnih slučajev imamo več, tako tu pri nas, kakor tudi v ostalih gledaliških mestih. „Gledališka pisma“ v dnevnem časopisju niso nikakor nova.

Kakšna pa mora biti kritika? Resnična, vestna in pravična. Izpustil sem nalašč besedo „poučna“, kajti kdor je mnenja, da je na oga kritika, pokazati, kako mora biti izvajanje umetnine odnosno popravljati, da bi izvajanje bilo umetniško odgovarjajoče, ta se moti.

Kritika konstatira le dejstvo, da je bila umetnina taka in taka, omenja nje značilne lastnosti in izvajanje, ne sega pa tako daleč, da bi razmišljala o spo-

polnitvi, dasi spopolnjuje to razumevanje. To že a priori ne spada v delokrog kritike.

Kdaj je kritika pravična? Objektivnosti se tudi tukaj ne smemo nadejati. Kritika ni nič drugega nego sad samoopazovanja dotičnega kritika. V samoopazovanju pa so zmože neizogibne ali vsaj mogoče. Pri samoopazovanju se je treba postaviti na golovo stališče in ravno to stališče s svojimi različnimi predsodki je potem merodajno za izid kritike. To stališče pa je, kakor sem omenil, lahko jako različno. Vprašanje izobrazbe pride tu močno v poštev. Kritika navadnega kmeta z dežele in znanega igralca-umetnika, se bo jako razlikovala. Vsak se bo postavil na stališče njegovega duševnega obzorja in po tem bo izpadel izid jako različen.

A tudi kritika igralca-umetnika bo dokaj subjektivna. To, kar je potom samoopazovanja zaznal, je njegova last. Kdo pa nam jamči za to, da je njegova izjava tudi prava, ako odgovarja tudi samoopazovanju drugih. Le tedaj bo relativno prava, ako se samoopazovanje drugih za to usposobljenih strinja z njegovim, in tudi tedaj samo relativno, ne absolutno.

S kratkimi besedami to: kritika bo pravična tedaj, ako hvali to, kar ima v čelo

prednosti kot nedostatkov. Kritika pa, ki se bavi z nedostaki, radi tega pa se vedno ni krivična. Le neprijetna bo igralcu in morda se komu drugemu. Opozorila je pa nedostake in sedaj je naloga sole in vaje, da ti nedostaki izginejo. Nepravična ali krivična bo kritika tedaj, ako bi podcenjevala in imenovala slabo, kar ima prednosti in dobrih strani več nego nedostatkov. Na kako stališče se mora postaviti kritik in igralec, nam mora pojasnjevati izrek neke merodajne osebe, ki pravi: „Umetnost ne obstoja zato, da kdo ob njej žanje svoje uspehe, da triumfira, nasprotno pa je človek za to, da po njem umetnost uspeva in triumfira.“

Na to stališče se mora postaviti kritik, kadar se gre za vprašanje, bodi kritika zahtevna ali malo zahtevna. Za to vprašanje ne smejo obstojati nobene norme, ker je to odvisno od posameznih slučajev, a vedno v gornjem smislu. Malo zahtevna bo (ali vsaj bi morala biti) kritika tam, kjer bo ugotavljala ljubezen do umetnosti, nadarjenost in razumevanje, zahtevna, kjer bo slutila popolno neumevanje in pretirano samoljublje.

Kdaj je kritika osebna? To vprašanje je eno najbolj kočljivih, kateremu ravno igralec tako malo pozornosti posveča. Ako se koga hvali, je osebno, ako graja,

klerikalci zdaj napadajo sodnike, predlagal gerent Hren na Plaču in ta gospod je svak ali nekaj sličnega največjega kričarja g. Žebota.

* **Dr. Ravnik se zahvaljuje** za ponudeno ozir. vsiljeno mu kandidaturu za NSS. Kot vzrok odklonitve se navaja na pisarno. Kandidaturo prevzame najbrže Srnc, sodnik v Soštajnu.

* **Mariborsko okrožno tajništvo JSDS.** zaposluje v svoji pisarni očitno namenoma inozemce kateri, kakor se vidi, vodijo volilni boj čisto po svojem receptu, namreč v nemškem duhu. Dobro bi bilo, da se policija malo pozanima za te različne tajnike in referente.

* **Slov. Bistrica.** Zadnje nedeljo je že pretvoril naš župnik cerkev v volilni lokal ter agitiral za klerikalne kandidate raz prižnico. Prav nazorno je pojasnjeval način volitev ter zabičeval ljudem, da vržejo krogeljico v klerikalno škrinjico. Zanimivo je bilo gledati, kako so se ljudje po cerkvi na pol glasno pogovarjali in pritajeno smejali.

* **Aretacije italijanskih agitatorjev.** Policija je aretirala v različnih mestih skupno 92 agitatorjev.

* **Sprememba imen nemško-avstrijskih državnih pisarn.** Z dnem, ko stopi v veljavo zvezna ustava, se bo imenovala državna pisarna odslej urad zveznega kanclerja, ostali državni uradi pa zvezna ministrstva. Sedanji državni tajniki bodo imeli naslov zvezni ministri, državni podtajniki pa ime državni tajnik.

* **Obsojena madžarska komunista.** Oskar Faber, ki je fungiral med proletarsko diktaturo kot likvidator duhovniških posestev, je bil radi punta obsojen na 12 letno ječo, njegov namestnik dr. Juri Apathy pa na 8 let.

* **Ameriška grozilna pisma irskemu tajniku.** Generalni sekretar za Irsko sir Greenwood je prejel iz Amerike grozilna pisma, v katerih se mu sporoča, da se bode za vsakega umorjenega Irca usmrtilo v Ameriki štiri Angleže.

Dnevna kronika

— **Klerikalna deputacija** obstoječa iz poverjenika dr. Vrstovška, ravnatelja dr. Jerovška in prof. Vesenjaka, se je v torek predstavila predsedniku okrožnega sodišča. O vzrokih se navajajo razni komentarji. Nekateri mislijo, da je de-

Radoveden sem, koliko časa bi ta tujec res ostal tuj.

Toliko o kritiki. O tem vprašanju se da razmotrivati mnogo, kar ne bi naslo prostora v tej omenjenih vrsticah. I'ovdarjati moram pa vedno le eno in to je: Naša sloven. gledališka umetnost ni popolna, lahko rečemo šele v prvem razvoju. Nam je prisojena naloga, da zbiramo in donasamo gradivo, s katerim hočemo zidati palačo slovenski Taliji. Tako kritik kakor igralec sta zidarja, ki se morala medsebojno podpirati in spo- polnjevati, ker namen in cilj obeh je in mora biti isti. Da se pripeti pri tem zidanju marsikaka nesreča, ni čudno in je popolnoma opravičljivo. Obema manjka še mnogo in njih dolžnost je, da te nedostatke potom izobrazbe in gledališke kulture odpravijo. Kdor hoče graditi, pa mora biti podoben v njegovem poslu. Kar ni porabno, naj odpade. Zato je kritika sveta dolžnost, da takim neuporabnim zidarjem izpodkopa tla. Značilno pa je, da se ravno taki, ki so nesposobni, vsedejo za mizo in napišejo članek v najostrejšem tonu v odgovor, kakor bi bil njegov poklic pisati članke. Taka pomanjkljiva inteligenca škodi gledališču več kakor kritik, ki se je kdaj ob svoji nalogi spodtaknil in treba jim je odkazati mesto ki jim po zaslugi gr.

Gledališko občinstvo pa bo le tedaj spoštovalo delo teh graditeljev gledališke kulture, ko se bosta drug drugemu pomagala pri tem težavnem poslu, a ne si ležala vedno neopravičljivo v laseh.

putacija apelirala na g. predsednika, da za prihodnjo poroto očisti porotno dvorano pruskim in avstrijskim škandalov, da odstrani na stopnjicah v vreči zavitega avstrijskega cesarja in vse ostale avstrijske spomenice iz justične palače. Drugi mislijo, da so šli prosit, da ne bi klerikalni udeleženci in organizatorji v noči 13. oktobra morali hoditi isto pot, kakor so jo morali nekrivci. In zopet tretji so prepričani, da so prišli opraviti neokusen in v glavnem neopravičen napad na sodnike v zadnji „Straži“. Vsekakor bi bilo zanimivo zvedeti, kdo od teh treh reševalcev uganke ima prav.

— **Zivila v Nem. Avstrijo** se zopet lahko odpošiljajo. Promet za drugi tovor ostane še ukinjen. To je za naše nezdružene razmere jako značilno. Na dan, ko Italija oprta na Nem. Avstrijo, pričinja s svojimi represalijami za našo zemljo ob Adriji, pričenjamo mi pošiljati zopet živ- vež tistim, ki nosijo največjo krivdo na naših žrtvah ob Adriji in ki so nas na naravnost slaparski način oropali Koro- rotana. Je res v interesu države, ki ga sedanji vodilni državniki ne znajo ali nočejo napraviti.

— **Jugoslovenski pismonoše v avstrijski opravi.** Od strani občinstva dobivamo vedno ostrejšo pritožbo, da nekateri naših pismonoš še sedaj nosijo opravo iz avstrijske dobe. Dogajajo se slučaj, da pride vsled tega do burnih prizorov, ako tako črno-rumeni pismonoša pride k stranki, ki je nekoliko bolj jugoslovensko zaveden, kakor naša pošta ki še danes po Mariboru izživa z žigi „Marburg a. d. Drau“. Kje je krivda? Ali na poštini upravi, ki se z našimi Nemci vred ne more ločiti od Avstrije, ali so krivi dotični pismonoše sami, ker ne marajo nositi iste uprave, kakor jo nosi večina tovarišev? Prvi ko drugi bo nosil posledice, če ta javen škandal ne zgine iz naše poštne uprave.

— **Mestno električno podjetje.** Po mestu se razširjajo govorice, da je mestna občina glede zgoraj omenjenega podjetja v tesni zvezi združena s podjetjem, ki stoji označeno na veliki napisni deski: „Družba za električno industrijo A. D. preje Fr. Pichler in drugi“. Javnost ima pravico do natančnega pojasnila, kako si je razlagati ta dva si nasprotujoča napisa. Če je podjetje last družbe, ne more biti ob enem mestno. Kdo je ta družba A. D. preje Fr. Pichler in drugi? Kolikor nam znano, je tvrdka Pichler graško podjetje, ki je imelo tu svojo podružnico. Je ta danes za nas tujerodec še vedno lastnik ozir. solastnik ali družabnik? Če je, v kakšni zvezi stoji z njim mestna občina? Zakaj, če je podjetje popolnoma last mesta, visi še deska z nepojasnjenim napisom? Ako je podjetje last samo občine, kako pride ona do tega, pa monopolizira na škodo domačih podjetij gotove predmete (žarnice) za električno napeljavo? Zagotavlja se nam, da imajo druga podjetja veliko bolj material za električno vpe- ljavu kakor to nepojasnjeno „mestno električno podjetje“. Ne zadostuje, ako je pravi značaj tega razmerja znan le gotovim krogom in niti ne zadostuje, če se hoče nas o tem le privatno informirati. Javnost ima pravico zahtevati javnega tozadevnega pojasnila.

— **Konec Pirchanove trgovine.** Pirchanove trgovine, katere lastnik se je najbolj upiral poslovenenju napisa in slovenski potrebi, je prenehala svoj obrat in se že prideljuje za podružnico „Zadružne banke v Splitu“.

— **K včerajšnji naši notici.** „Neverjetno in vendar resnično“ smo naprošeni popraviti par netočnosti: Pokojnica je umrla v soboto v javni bolnici, toda soproga ni o tem nihče obvestil. O njeni smrti pa je izvedel v nedeljo, ko jo je šel obiskati in ne v pondeljek. Toliko v pojasnilo, da bi se ne mislilo, da je družina čakala le na obvestilo, dočim je komaj čakala nedelje, da jo obišče.

— **Kavarna „Tegethof“ zginila.** Liningerjeva kavarna „Tegethof“ pri gl. kolodvoru je prenehala, njeni prostori se adaptirajo za „Centralno banko“, drugi del pa je že spremenjen v elektro- mehanično podjetje „Edison“, last Pa- stirka in drugi. Lininger je prostore ka- varne odstopil baje proti ogromni od- škodnini.

— **Ljubljana za Koroško.** V torek zvečer se je vršil v veliki dvorani hotela „Union“ v Ljubljani manifestacijski shod za Koroško. Dvorana in galerija sta bili polni občinstva. O koroškem plebiscitu je predaval predsednik „Gospodstvskega zvena“ dr. Olak, ki je podal zgodovino plebiscita in navedel notranje in zunanje razloge, ki so dovedli do neugodnega izida glasovanja. Njegove obsirno pred- oanje se bo objavilo v posebni brošuri. Na shodu so govorili koroški rojaki. Župnika Arnoš in Arneje, od občinstva z vihrnim navdušenjem pozdravljena, sta bičala mlačnost Jugoslovenov napram škodljivcem države in narodu ter poziv- ljal na organizirano delo. Dalje sta govorila Korošca Brander in dr. Stefančič, ki sta razpravljala prvi o nepravilnostih in sleparijah, ki so se dogajale na gla- sovališčih, drugi pa o kršenju senzer- menske mirovne pogodbe, posebno člena 50, katero je zagrešila plebiscitna komisija. Zborovanje so pozdravili poverjenik dr. Ravnikar v imenu Jugoslovenske Matice, ki ponuja vso pomoč in hoče postopati solidarno z „Gospodstvskim Zvonom“ in v imenu Sokolstva, nadalje Srb Ristič, ki je iz- rekel Korošcem simpatije in pozdrave Srbov ter končno Hrvat, dalmatinski župnik Brajevič, ki je pozdravil Korošce v imenu dalmatinskih Hrvatov. Shod je soglasno sprejel nastopno resolucijo: 1. Plebiscita, izvršenega s sleparijami in v protislovju s senzermensko mirovno po- godbo slovensko ljudstvo ne pripozna; 2. zahteva se, da nam vrhovni svet pri- sodi slovenski del Koroške, ki bo naj- jačja obramba proti germanski ekspan- zivnosti proti jugu; 3. zahteva se od osrednje vlade, da z vso avtoriteto in odločnostjo zastopa naše pravične naci- onalne zahteve glede koroškega in ja- dranskega vprašanja pri vrhovem svetu, oziroma pri zavezniških silah ter nemu- doma zaščiti manjšinske pravice neod- rešenih bratov; 4. deželna vlada pa se povabi, da predloži te naše ponovne zahteve in težnje na merodajnem mestu.

— **Posnemajte!** Kakor čujemo bo vpeljala samo za Martinov večer naša domača tvrdka Saks & Tratnik vso električno razsvetljavo v prostore bivšega kazina brezplačno; tudi mestna elek- trarna odda brezplačno potrebne žarnice. Vojaška godba bo na odredbo vojaške uprave zastoj svirala. Kaj pa občinstvo? To se bo pa prireditve polnoštevilno udeležilo! Ves up in vsa nada vsakega naroda je njega mladina. V mladini je bodočnost naroda. Dolžnost vsakega je pomagati, da se mladina primerno in v narodnem duhu vzgoji. Kjer stariši ali sorodniki tega ne morejo storiti, morajo, prijatelji in dobrotniki pomagati. Naj- plodonosnejše naložen denar je oni, ki ga izdamo za mladino! Dijaska kuhinja v Mariboru nabira denar, da zamore rev- nim dijakom vsaj nekaj hrane dati. Do- brotniki so vsak dan redkejši. Spominjate se dijaške kuhinje pri vsaki priliki! Da si Dijaska kuhinja vsaj nekoliko odpo- more, priredi njen odbor dne 13. nov. v prostorih bivšega kazina „Martinov večer“. Začetek ob 20. uri. Čist dobiček je namenjen za dijaške osobito za koroške dijaške begunce. Za zabavo in razve- drilo, za želodec je dobro preskrbljeno. Pridite torej mnogobrojno!

— **Maribor.** Čevljarjem v Orožnovi ulici bi svetovali vsi stanovalci te ulice, da si nabavijo drva in premog in nam ne okužujejo zraka s tem, da kurijo usnjene odpadke in stare podplate. Ob ranem jutru je ta ulica že polna raznih „disav“ tako, da je zračenje sob nemo- goče. Mislimo, da plačujemo dovolj za čevlje in delo, da si tudi gospoda čev- ljari lahko nabavijo primerno kurivo. Mestnemu fizikatu pa v tem oziru pri- poročamo, da posveti malo pozornosti tudi naši ulici. — X. Y.

— **Ljubljana manifestira za Ko- roško** na podlagi mariborske (Džamon- jeve) resolucije in Maribor sam — molči.

— **V Mariboru se je pojavil nek- daj zloglasni nadporočnik Primoschitz bivšega 17. p. p. A kaj si upa ta človek? Dela te dni izpit za meščanskošolskega učitelja. Možno pri polku po svojem nemčurkem duhu, ki ni smel nikdar čuti slovenske besede. Bil je ob enem tudi ljubljene Janezom nepozabnega**

polkovnika Venturja. Omenimo samo še dogodljaj kako so ga ob vpadu nemških tolp na Koroškem vjeli na jako važni postojanki ob Dravi folksverovci, kakor je svoječasnoročal Slov. Narod. Upa- mo, da bo ta opozoritev merodajnem krugom zadostovala.

— **Za rodbino podnarednika Čuša** so nabrale narodne dame ga. Balonova, ga. Gustinova, ga. Ravnikova, gđc. Me- jovšekova ter gđc. Kraševčeva doslej skupaj znesek 9279 K 40 v na sokolskih nab. pol. Daroval je 133 K tudi učiteljski krožek pri Balonu, dalje Milan We- ber na dan Vseh svetih v Narodnem domu 117 K (Weber 20 K, Skerjanc 80 K, dva druga po 10 in 7 K) in Kavčič Alojz 100 K. — Mariborski So- kol izreka vsem darovalcem posebno pa požrtvovalnim nabiralkam prisrčno za- hvalo.

— **Razpis služb.** Poverjeništvo za javna dela v Ljubljani razpisuje 3 mesta računskih praktikantov. Prošaje je pred- ložiti poverjeništvu do 22. novembra 1920. Natančnejši podatki in pogoji so razvi- dni iz razglaš v „Uradnem listu“.

— **Martinov večer Sokola v Stu- dencih** se je minulo soboto obnesel nad pričakovanje dobro. Obširni prostori v „Križevem dvoru“ so bili polni na- rodnega občinstva, ki se je prosto za- bavalo ob zvokih oddelka železničarske godbe ter ob ubranem petju tako lepo se razvijajočega pevskega društva „Drave“ Posebno je treba poudariti, da so bili skoraj vsi udeleženci iz Studencov; le nekaj malega je bilo gostov iz Maribora in drugod. To je najboljši dokaz, da vztrajno in skupno delo obeh komaj dobro leto starih društev, kakor sta „Sokol“ in „Drava“ v Studencih, že rodi lepe sadove. Martinova gos se je zlicitala za 1200 K. Dobil jo je brat Anton Sarh, član ruškega Sokola. Ob- držal jo pa ni sam, ampak jo je po- daril rodbini pokojnega narednika Čuša za božič. Za to rodbino je nabral tudi br. Joško Vokač znesek 400 K. Pohvalno se mora omeniti tudi narodnega gostil- ničarja Prieka g. Habjaniča v „Križevem dvoru“, ki je oskrboval dobro postrežbo in ne po pretiranih cenah. To je bila prva slovenska prireditve v nekdanj raz- upitem „Križevem dvoru“, ki pa nika- kor ni tak brlog, kakor si mislijo neka- teri, ki ne poznajo razmer. Upamo, da se še večkrat snidemo ondi in da bodo tej prireditvi sledile še druge, ko bode nam vsem prav tako dobro in prijetno, kakor je nam bilo na Martinovem ve- čeru.

— **Občinski gospodarski urad** naznanja, da je poveril sledečim tvrdkam oziroma društvom razprodajo petroleja na nakaznice: M. Berdajs, društvo jugo- slov. drž. uslužbencev, V. Murko, A. No- vak (Koroška cesta) Soštarič & Preac, M. Siemenšek, K. Lotz, A. Vrtnik in J. Walzl. Rok za izdajo petrolejnih na- kaznic se izvanredno podaljša do 20. no- vembra.

— **Mestni magistrat mariborski** je zvišal od 10. novembra 1920 podjet- niku Josef Nendl-u v Pobrežju tarif za izvoz fekalij v sodih iz kamer, kakor sledi: za 1 sod z vsebino 100 l na 13 K, za 1 sod z vsebino 200 l na 15 K, za 1 sod z vsebino 300 l na 17 K.

— **Zgubljen.** Razboršek Ciril je iz- gubil od Glavnega do Vodnikovega trga usnjato denarnico, v kateri se je naha- jalo 50 kron ter legitimacija društva „Svoboda“.

— **Stavka delovodij v Skoplju.** Delovodje in pisarji skopljske občine so prenehali z delom. Kakor se poroča, so storili isto tudi delovodje ostalih ob- čin v skupljanski okolici. Seveda je tudi nekaj izjem. V torek so imeli delovodje sestanek.

— **V Bologni** se je našlo o priliki neke hišne preiskave v delavski borzi orožje; municijo in ročne granate. Z o- zikom na to se je aretiralo do 100 oseb.

— **Brzjavna zveza srednje Evrope.** Pred par dnevi je bila vspostavljen na- posredna brzjavna zveza med Prago in Budimpešto, Beogradom, Zagrebom, Trstom, Dunajem, Monakovem, Parizom, Hamburgom, Leipzgom, Draždanami, Berlinom, Bukareštom in Varšavo.

— **Dar Anglije za stradajoče otroke.** „Reutersche Büro“ poroča, da se daruje za bolehe in stradajoče otroke v svrhu nabave hrane in oblačil v Nemški Avstriji, Madžarski, Nemčiji, Čehoslovaški, Romuniji in Poljski 36.000 funtov šterlingov.

— **Iz Ormoža.** Ze nekaj časa sem sije Ormožanom popolnoma klerikalno solnce. Veliko so govori o nas ljubih Ormožanih širom sveta, veliko se smeji, a vse to se vendar godi bolj zakulisno, v Ormožu vlada vsestranska brezbriznost in zafuranost. Klerikalno solnce pa svetli le do mej našega mesta, in čim večkrat zatemni — tembolje za nas vse. Vsaj ne vidimo nič — in ne slišimo nič. Mislili smo, da je to pravzaprav zvezda repatica — a odkar je bil na obisku gospod kaplan nekje od meje — v pomoč — smo pustili to idejo pasti. Glejte kako Vam sveti to solnce na ormoškem obzorju. Pred njim je zatemnel sam naš gerent — ne vidi nič, ne sliši nič ko bil bi mrtva stvar — pusti se voditi kakor slepec ob robu prepada. V Jugoslaviji živimo, imeli smo svoj narodni praznik. A to solnce je svetilo tako močno ta dan, da od samega bleska nisi ta dan videl v celem Ormožu najmanjšega znaka te proslave. Niti robca na strehi ni bilo kaj še le trobojnice. Pač pa vidiš v sijaju tega solnca stikati glave onih zagrizencev iz najhujše avstrofilske dobe — od hiše do hiše se pomika moška postava kakor kak penzioniran stražmešter, na vsakem voglu ga imaš in vidiš. In da si pridobi pristaše za svojo klerikalno škrinjico, obljublja Nemcem, da lahko govorijo nemški, kakor hočejo, saj je tudi on za to vse za to ljubo črno kuto. Mož je na nekem volilnem sestanku tako le modrijanil: Zakaj smo vpostavili v svoj program krščanstvo? Zato, ker nam to narekuje: Ne kradi, ne prešestuj ne goljufaj. Mož kupil si je hišo v Ormožu, ker je najbrž zadel v loteriji, sam je tarnal nekoč, da se mu je v hišo vrnil otrok po božji milosti, spočet od sv. Duha, danes pa agitira že zraven takole: Travnik ste zlicitrali za 2400 K. če pridemo mi na krmilo Vam ta šenkamo. Oh ta klerikalna poštenost, ta nedolžnost in ta vsestranost. Ormoški Nemci se mu držijo za hlačice — v njem vidijo svojega odrešenika — uči so jim zatemnele v tem črnem solncu. Napreden je bil Ormož od pamptiveka — a solnce nepoštenosti mu je dalo sijaj nazadnjaštva in politične korumpiranosti.

Kultura in umetnost.

— **Iz Slov. narodnega gledališča.** V četrtek in petek se igra v našem gledališču najboljši Strindbergovo delo „Smrti ples“, ki je deljen v dva dela v „Smrti ples“ in „Vampir“. Strindberga poznamo izza lanskega „Pelikana“. Njegova dela, ki so bolj grand-gnigudskega značaja, žive slike našega življenja, so prodrla že na vseh odrih. Na slovenskih odrih se je igral doslej samo I. del „Smrtnege plesa“, naše gledališče pa potom svojih najboljših igralcev podam celo delo v dveh zaporednih večerih. V njiju igrajo gospa Bukšek in gg. Nučič in Skrbinek. Ta uprizoritev je za Maribor in za slovenske odre sploh izvanredni dogodek. Predvsem je prvo delo, ki se igra v dveh večerih in drugič nastopijo v njem prvi slovenski umetniki. Opozarja se obiskovalce našega gledališča, da se morata videti oba dela, če se hoče delo prav pojmiti, zato naj si vsak preskrbi vstopnice že naprej za obe predstavi.

— **Odlikovanje zagrebških igralcev.** O priliki proslave zagrebškega gledališča so bili odlikovani najstarejši člani gledališča: Red sv. Save III. razreda sta dobili Marija Strozzi in Milka Ternina, operni pevski, red sv. Sava IV. razreda, pa sta dobila Dragotin Freudenberg in Nikola Smiljanović.

— **„Kaj se ne spodobi“** se imenuje žepna knjižica, ki jako dobro opisuje vse slabe navade ki so razširjene med ljudstvom in je ob onem izvrstna svetovalka kako se mora človek obnašati v vsaki dostojni družbi. Prikladne je za vsako priliko. Dobi se za ceno 10 kron v vsaki knjigarni. Izdal in založil anončni

zavod „Vedež“, Maribor, Gregorčičeva ulica 6.

— **Anatole France: „Pingvinski otok“**, poslovenil A. Debeljak, založila Tiskovna zadruga v Ljubljani 1920. Prevodnja knjižnica IV. Cena K 42.—, po pošti K 2.40 več. Med sodobnimi pripovedniki zavzema Anatole France prvo mesto in med njegovimi spisi je „Pingvinski otok“ njegovo najboljšo delo. Pisatelj popisuje v parodičnih slikah povestnico pingvinov — včlovečenih ptičev — vse do današnjega dne z razgledom v anarhistično bodočnost. Avtor se roga školastičnem dlakosepstvu, ponazoruje pstanek lastnine in dinastij, izvor bajk in legend, osvetli nekatere strani umetnostne in književne zgodovine, predloči plastično srednji vek in preide na sodobnost obdelano na široko. Govori o porodu ljudovlade, o njenih nasprotnikih in zarotnikih, o znani Dreyfusovi zadevi, o zlorehah militartarizma in moništva, vmes pa o ljubavnih spletkah ministrov, vse je prepojeno z duhovitiimi dogodbicami in domisljicami. Izlepa ne najdete zanimivejšega romana, ki bi zadovoljil več slojev. One, ki se željni in željni čudovitih dejanj, kakor tudi tiste, ki hočejo idej in potez iz istinitnega življenja. Knjigo o kateri prvi dr. Zupan v „Slovanu“ 1915, da je najboljša francoskega slovstva, toplo priporočamo. Naroča se pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sodna ulica 6.

Sloven. narodno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

V sredo 10.: „Sen kresne noči“. Ab. C.
V četrtek 11.: „Smrti ples“. Ab. A.
V petek 12.: „Vampir“ („Mrtvega plesa“ II. del). Ab. A.
V soboto 13.: „Ples v operi“. Ab. C. Zadržek ob 19. uri.
V nedeljo 14.: Popoldne ob 15.: „Brat Martin“. Zvečer ob 20.: „Sen kresne noči“. Izven abonj.
V ponedeljek 15.: „Moč ljubezni“, ruska opereta. Gostuje ruska operetna družba „Chat noir“.
V torek 16.: „Svečenica ognja“, ruska opereta.

Sport.

— **Minulo nedeljo** ob 8. uri sta tekmovala naraščaja „Vesne“ in „Maribora“. Na slabem terenu se igra ni mogla dobro razviti, ter je to glavni vzrok za sicer neodločeno igro. Sodnik g. Sepec je tekmo dobro vodil. Ob 10. uri je nastopila „Vesna I.“ proti rezervi „Maribora“. Kot kaj čudni sportni stvar se je predstavila tokrat „Vesna I.“. Vrhunec predznost je dosegel igralec „Vesne“ ko je stopil z mesarskim predpasnikom v obrambno polje ter skušal s tem po njih malo vspostovati sport javno osmesiti in na neodgovoren način že itak pičlo sportu naklonjeno publiko sportu odtujiti. Lj. U. P. pa prosimo da enkrat za vselej take sportne nestvore onemogoči. Še brez razloga ostane dejstvo, da je postavila „Vesna“ po zelo pretežni večini samo rezervo v svojo I. moštvo, med tem ko je igrala večina igralcev I. moštva raje proti „Rapids Altherren“ ker baje noče več igrati z rezervami. Od kdaj pa datira ta „opravičena“ nadutost? Rezervo „Maribora“ je premogla za javno sportno tekmo nesposobno moštvo „Vesne“ z rezultatom 6 : 1 (2 : 0). Sodnik g. Friedau je bil zadovoljiv. Publike je bilo zelo malo — kod po navadi pri vseh dopoldanskih sportnih prireditvah v Mariboru.

Najnovejša poročila.

Jadranska pogajanja.

DKU Rim u. 8. novembra: „Agence Stefani“ poroča iz Sante Margerite: V prvi seji italijanske in jugoslovenske delegacije je izjavil grof Sforza, da hoče takoj pričeti z stvarnimi pogovori, ker hoče že v prvi seji pokazati resnično in pravo mišljenje italijanske vlade, da pride končno do pravičnega zaključka. Vojni minister Bonomi je dokazoval, da nimajo meje, ki jih zahteva Italija ofen-

ziven, temveč defenziven značaj in je pokazal to tudi na atlasu. V nikakem oziru naj ne znači to kako žalivko napram Jugoslaviji. Nato sta obrazložila Trumbić in Vesnić jugoslovensko stališče, pri čemer sta izjavila, da sta prepričana o najvišjem interesu obeh držav v političnem in gospodarskem sporazumu. Italijanski delegati so zahtevali, naj se ne obravnava vprašanja v megli in frazah, ampak naj se vsako vprašanje obravnava po svoji važnosti. „Tribuna“ domneva, da se pode pogajalo po sledečem načrtu: Vprašanje vzhodne obali in linijo Sneznika, reško vprašanje in teritorij, slednjič vprašanje Dalmacije.

DKU Rim, 9. nov. (Ag. Stefani). Danes dopoldne se seja ni vršila, ker se je italijanska delegacija še enkrat medsebojno posvetovala o mejnem vprašanju v Julijskih alpah in pravnem položaju neodvisne Reke. Jugoslovenska delegacija je obravnavala o problemih v obče. Obe delegaciji se sestaneji torej šele popoldne. Ministra Sforza in Bonomi sta sprejela zastopnike jugoslovenskega novinarstva.

DKU Rim, 9. nov. „Agence Stefani“ poroča iz Sante Margerite: Italijanski in jugoslovenski delegati so se pričeli danes popoldan pogajati o mejnih vprašanjih v Julijskih Alpah. Zborovanje se jutri nadaljuje.

DKU Rim, 9. nov. (Ag. Stefani.) Na seji današnjega dne se se ni uvidelo, da bi bil obojestranski sporazum mogoč. Grof Sforza je natančno razprostrl načrt, po katerem bi se zamogli sporazumeti. Vesnić in Trumbić sta pokazala prizadevanje Jugoslavije, da si zajamči gospodarsko in politično pomoč Italije. Nista pa še jasno povedala svoje stališče v mejnih vprašanjih.

DKU Santa Margherita Ligure, 9. novembra. Pri današnjih popoldanskih pogajanjih še ni prišlo do razjasnitve. Odločitev pade jutri pri nadaljevanju razprave v meji Julijskih alpah. Možnost, da se pogajanja že jutri razbijejo je zelo velika.

Ljudsko glasovanje v Ampezzu.

DKU Dunaj, 9. novembra. „Neues Wiener Tagblatt“, poroča, da se je vršilo v okraju Ampezzo ljudsko glasovanje, ali naj pripade k Nemški Tirolski ali pa k Trentinu. Od 487 glasovalcev jih je glasovalo za Nemško Tirolsko 474 in le 10 za Trentino.

Izostala konferenca.

LDU Beograd, 10. novembra. Konferenca, ki bi se imela vršiti med delegacijo naše kraljevine in Madžarske v svrhu sporazuma radi direktnega prometa med Budimpešto, Beogradom in Zagrebom, se ni vršila, ker niso došli madžarski delegati.

Izvedba obcijske pravice.

LDU Beograd, 10. novm. Z ozirom na določila senžermenske mirovne pogodbe je ministrstvo za notranje stvari izdelalo uredbo o opciji narodnih manjšin. . . Po tej uredbi se imajo Nemci, Madžari in ostale tuje narodnosti, ki so prej pripadale avstro-ogrski monarhiji, izjaviti, ali hočejo postati državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ali pa hočejo ostati podaniki Avstrije in Madžarske.

Izid občinskih volitev v Milanu.

DKU Milan, 7. novembra. „Stefani“ poroča: Pri občinskih volitvah je lista konstitucionalcev dobila pri 115 sekcijah od 238 večino nad 10.000 glasov.

Nemški proletarijat proslavlja obletnico ruske revolucije.

DKU Berlin, 9. novembra. Berlinska komisija strokovne zveze je sklenila, da se 9. novembra kot obletnico ruske revolucije praznuje s počitkom. Radi tega ne izidejo danes in jutri časopisi.

Ljubljanska gledališka stavka.

LKU Beograd, 9. novembra. V Ljubljano je odpotoval inšpektor ministrstva za prosveto, Peter Konjević, ki ima nalog, proučiti vzroke stavke ljubljanskih gledaliških igralcev.

Kriza stavke francoskih premogarjev.

DKU Pariz, 9. novembra. (Havas) Konflikt premogarjev je stopil v nov štadij. Delegati premogarjev, ki so bili pozvani na pogovor s posestniki premogokopov, se vabilu niso odzvali.

Inšpekcija provincijalnih odsekov.

LDU Beograd, 8. nov. Vodja knjigovodstva ministrstva za prehrano odide v kratkem inšpicirat v provincijalne odseke.

General Zeligowski se umika.

DKU Varšava, 8. novembra. (Brezlično.) Poljski general Zeligowski se je moral vsled napadov mnogo močnejšega sovražnika umakniti.

Incidenti pri volilni zmagi ital. konstitucionalcev.

DKU Florenca, 8. nov. (Stefani). Med obhodom o priliki volilne zmage konstitucionalcev je došlo med manifestanti in oddelki socialstov do incidentov, pri čemur sta bili dve osebi mrtvi, nekaj pa ranjenih.

Proslava obletnice ruske revolucije na Francoskem.

DKU Pariz, 8. novembra. Kakor poročajo listi, so imeli včeraj socialisti v Parizu ob priliki proslare ruske revolucije zborovanje, na katerem so se izrazile simpatije ruski revoluciji in proletarcem.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Razglas.

Kralj. okrožna gradbena sekcija v Mariboru razpisuje na podlagi odloka gradbene direkcije za Slovenijo v Ljubljani z dne 2. novembra 1920, šte. 3588, adaptcijska dela večjega obsega v skladiščih carinarne (prej eskomptne banke) v Melju.

Ponudniki naj predložijo pravilno kolekovano ponudbo pri kralj. okrožni gradbeni sekciji v Mariboru (v poslopu okr. glav., prvo nadstropje, soba št. 20) do 4. decembra t. l. ob 10. uri.

Ponudbi je priklopiti potrdilo o vloženi kavciji pri finančni blagajni deželne vlade v Ljubljani v znesku 5% ponudbene svote.

Načrti, pogoji in proračuni so pri podpisani sekciji razgrnjeni v pogled, kjer se dobijo tudi vsa druga pojasnila.

Kralj. okrožna gradbena sekcija Maribor.

Ing. Dolenc s. r.

Ne rabite inozem-
skega in importira-
nega mila, ker je
to dražje. Kakovost

„ZLATOROG MILA“

dosega kvaliteto
najboljših inozem-
skih izdelkov.

Prva marib. tovarna mila preje C. BROS, Maribor.

Mala oznanila.

Pridnega šolerja sprejme
okrajno glavarstvo Maribor.
1744 3-2

Lepa meblavana soba v
sredini mesta se zamenja
za priprosto meblavano z
dvema posteljama. Ponudbe
pri hišniku v Nar. domu. 755

Tri železne sobne peči
se prodajo. Pogledajo se
lahko Koroška cesta 102,
podstrešje. 753 2-1

1000 K nagrade plačam
onemu, kateri mi prepusti
stanovanje 2-3 sob. Po-
nudbe na upravo. 745 3-2

Ženski zimski plašč, nov,
za srednjo osebo, možki
čevlji 42-43 se prodajo.
Smetanova ulica 54, vrata
št. 12. 749 2-2

Salonska suknja in še
razne druge obleke se ceno
prodaja. Domenik Fabjančič,
Jurčičeva ul. 5, 1. ndstr.

Nova jedilna soba se
prodaja. Vprašati Vetrinjska
ulica št. 24-I, od 8. do 9.
ure dop. 748 3-2

Decimalna tehnična, že-
lezna blagajna z lesenim
podstavkom in mala lahka
tehnična se prodaja. Ivan
Kravos, Aleksandrova cesta
št. 13. 752 3-2

Pianino skoraj nov na pro-
daj. Pojasnila daje uprava
lista. 736 4-4

Meblavana soba se išče.
Ponudbe na upravo lista.

Kavarna „BALKAN“, Ptuj

Vsaki večer

KONCERT

prvorazrednega zagrebačkega sa-
lonskega orkestra „Mignon“.

Po vsaki gledališki predstavi sestanek vseh gle-
daliških igralcev.

Za obilen obisk se priporoča

754 Janko Vučak.

Pozor!

Trgovina z delikatesami

Anton Spaninger

Maribor, Jurčičeva ul. 11

priporoča

vedno sveže jestvine
v veliki izbiri in pri-
mernih cenah.

723 5-4

Zadružna banka Split

potrebuje za svojo

podružnico v Mariboru

knjigovodjo, korespon- denta in blagajnika.

Prošnje z referencami naj se pošljejo na Za-
družno banko Zagreb, Vlačka ulica 24.

Reflektira se samo na verzirane in prvoraz-
redne sile.

Ravnateljstvo Zadružne banke Split.

742 2-2

Tvornica kola i industrija drvene robe M. Počivalnik dioničko društvo, Ravna Gora

III. emisija dionica. Poziv na supskripciju.

Izvanredna glavna skupština dioničara Tvornice kola i industrije drvene robe M. Počivalnik dioničko društvo u Ravnoj gori, koja se je održavala dne 28. rujna 1920., zaključila je povišenje dioničke glavnice

od K 6.000.000— na K 15.000.000—

ovlastivši ujedno ravnateljstvo društva, da ovo povišenje provede prema potrebi i svojoj uvidjivosti.

Na temelju ovoga ovlaštenja izvanredne glavne skupštine zaključilo je ravnateljstvo u svojoj sjednici održavanoj dne 28. rujna o. g. razpisati emisiju na

komada 22.5000 dionica po K 400.— nominalne vrijednosti u ukupnom iznosu od K 9.000.000—

čime će uplaćena dionička glavnica doseći iznos od K 15.000.000—.

Upis na ove dionice imade se obavljati pod ovim uvjetima:

1. Starim dioničarima pripada pravo optirati na svaku jednu staru dionicu po jednu novu dionicu uz tečaj od K 500—, te pribrojivši K 50— po dionici u ime troškova. Opcija na stare dionice može uslijediti jedino na taj način, da posjednici starih dionica doprinesu dionice ili medjutomnice I. in II. emisije, na kojima će se vidljivo naznačiti, da je opcija III. emisije izvršena.

2. Preostalih pak 7.500 komada dionica izlaže se slobodnoj supskripciji uz tečaj od K 700— i K 50— u ime troškova po dionici. Pravo repartacije ovih dionica pridržaje si isključivo ravnateljstvo društvo.

3. Emitirane dionice participiraju već na dobitku prve poslovne godine.

4. Emisija započinje dne 15. listopada 1920. i traje do uključivo 20. studenoga 1920., te se cijela protuvrijednost upisanih dionica imade u gotovom položiti kod upisa. Vrhu učinjenih uplata izdat će se medjutomnice, koje će se prema kasnijoj objavi izmijeniti sa dionicama. Za upisivanje potrebne tiskanice dobivaju se besplatno na blagajnama upisnih mjesta.

5. Kao podpisna i uplatna mjesta ustanovljena su: Jugoslavenska banka d. d. podružnica u Crikvenici i Zagrebu, Banka i štedionica za Primorje na Sušaku, te Ljubljanska kreditna banka u Ljubljani i njezina podružnica u Mariboru i konačno Banka i štedionica Gorskog Kotara u Ravnoj Gori i njezina podružnica u Delnicama.

6. Za provedenje i osiguranje emisije stvoren je posebni sindikat, koji potpunoma zajamčuje uspjeh emisije.

Ravna Gora, dne 10. listopada 1920.

Ravnateljstvo

Tvornice kola i industrije drvene robe
M. Počivalnik dioničko društvo.

Subskripcije sprejema Ljubljanska kreditna banka, podružnica Maribor.

636 3-3